Dosarul nr. 5r-57/2025 (4-25056351-18-5r-24042025)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

30 martie 2026 or. Căușeni

Judecătoria Căușeni (sediul Central)
Instanța compusă din:
Președintele de ședință, judecător Colun Svetlana
Grefier Agapi Diana
examinând în ședință publică contestația depusă de către Ciobanu Valentina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 14.04.2025 și a deciziei de sancționare în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravențional întocmit de către agentul constatator Inspectoratul de Poliție Căușeni Sîrbu Sergiu, instanţa de judecată,

a c o n s t a t a t:

1. La 14.04.2025 agentul constatator Inspectoratul de Poliție Căușeni Sîrbu Sergiu a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 391335, conform căruia Ciobanu Valentina a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravențional, fiind sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei, pentru faptul că, ea la data de 03.10.2024 la ora 15:38, afîndu-se în *****, a acceptat și a primit mijloace financiare, care nu i se cuvin, prin transfer bancar aplicația PSBank, în scopul determinării de a-și exercita dreptul electoral în scrutinului electoral și Referendumul din toamna anului 2024.
2. La 22.04.2025 Ciobanu Valentina a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 14.04.2025 și a deciziei de sancționare în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravențional întocmit de către agentul constatator Inspectoratul de Poliție Căușeni Voitenco Serghei.
3. În motivarea contestației este indicat că, la 14.04.2025 a fost întocmit procesul verbal și decizia de sancționare prin care ea a fost găsită vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art. 47[1] al. (1) Cod contravențional, cu aplicarea amenzii de 500 u.c. - 25000 lei. Agentul constatator nu a asigurat dreptul la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile mele, dreptul de a obiecta etc. Agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47[1] Cod contravențional. Agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul-verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nici o acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nici o legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția

persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țarii de către CtEDO. Face referire la art. art. 5, 9, 10, lit. a) al. (1), art. 441, art. 374 alin. (1) art. 440 Cod contravențional. Agentul constatator era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces-verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale. Procesul-verbal de contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea dc agenți constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie sa conțină mențiunile prevăzute de art. 443 Cod contravențional. Conform dispoziției legale menționate supra, lipsa clementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenție atrage nulitatea acestuia. Sub aspectul legalității procesului-verbal, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță pentru asigurarea respectării principiilor legalității și al dreptății. Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. Face referire la art. 442 alin. (1), art. 445 alin. (1), art. 375 Cod contravențional. Respectarea art. 443 Cod contravențional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma art. 445 alin. (1), (2) Codul contravențional. Analizând actul de sancționare sub aspectul legalității sale, instanța va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerințele de formă ale procesului-verbal cu privire la contravenție contestat, așa cum sunt impuse acestea de dispozițiile art. 443 Cod contravențional referitoare la mențiunile obligatorii, care trebuie prevăzute sub sancțiunea nulității. Potrivit art. 443 alin. (1) procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde: ...d) fapta contravențională, locul și timpul săvîrșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție. Conform art. 445 alin. (1) Cod contravențional, neconsemnarea datelor și faptele indicate în art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Sancțiunea în procedura contravențională reprezintă mijlocul legal care lipsește de efecte juridice actele procesuale și procedurale, precum și măsurile procesuale dispuse ori efectuate neîntemeiat sau care se aplică în cazul comiterii unei abateri judiciare. Sancțiunile procesual-contravenționale reprezintă niște remedii procesuale, ce urmăresc înlăturarea producerii de consecințe juridice în ipoteza în care legea procesual contravențională a fost încălcată. Una din aceste sancțiuni este și nulitatea. Art. 445 alin. (1), (2) reglementează instituția nulității absolute și relative. Nulitatea are ca efect ineficiența actelor realizate cu încălcarea dispozițiilor legale. Actul nul nu produce efectele actului valid, fiind lipsit de forța juridică conform regulii juod nullum est, nullum producit effectum. Analizînd conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma art. 443 alin. 1) lit. d) Cod contravențional, se constată că agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică - luna, anul

și ora comiterii contravenției sau perioada săvîrșirii faptei. Decizia emisă la caz este afectată de aceleași omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conține lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, sancțiunea aplicată riscă să fie anulată. Lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârșită contravenția reprezintă o încălcare semnificativă a cerințelor de formă ale procesului-verbal și aceste date ar fi esențiale pentru stabilirea prescripției răspunderii contravenționale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient etc. Din analiza normelor citate supra rezultă cu certitudine faptul că odată ce legea contravențională, în mod exhaustiv, prevede consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datei săvîrșirii faptei, agentul constatator în mod evident nu a ținut cont de rigorile procesuale ce urmează a fi tratate cu titlu de condiție a valabilității procesului verbal cu privire la contravenție, or, analizând actul de sancționare raportat la actul de constatare, prin prisma art. 443 Cod contravențional, se atestă că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție s-au admis derogări de la art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, circumstanță care urmează a fi apreciata conform art. 445 alin. (1) Cod contravențional, deoarece afectează în mod direct fondul cauzei și încălca celui urmărit contravențional dreptul la o apărare și un proces echitabil, situație care nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată. Circumstanțele direct încalcă drepturile contestatarei la dreptul de a cunoaște esența învinuirii care i se aduce din partea statului și aceste circumstanțe le reține prin prisma sancțiunii nulității procesului-verbal cu privire la contravenție. Face trimitere la art. 461 alin. (1), art. 442 alin. (1), (9) Codul contravențional. Prin prisma jurisprudenței Curții Europene se evidențiază concluzia că încălcările de lege comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională. Statul este cel care trebuie să-și asume erorile admise de Parchet (agentul constatator) sau de o instanță de judecată și aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză (cauza Stefan vs. Romania, hotărîrea din 06.04.2010). Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. În procesul verbal nu sunt făcute mențiuni despre utilizarea careva mijloace tehnice speciale de constatare și nici despre existența la acesta a careva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta. Omisiunea ridică dubii referitoare la respectarea la speță a art. 425 și 442 alin. (1) CC, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în

ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată. Omisiunile respective, așa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator. Sub aspectul dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, de care beneficiază orice persoană, conform art. 6 CEDO, art. 20, art. 26 Constituția Republicii Moldova, sancționarea pentru o contravenție, conform jurisprudenței CtEDO, este apreciată ca tragere la răspundere penală (§ 35 a Hotărârii CEDO din 01 februarie 2005 Ziliberberg contra Moldovei, cererea nr. 61821/00) „Curtea notează preeminența acelor care sugerează că acuzațiile aduse reclamantului au fost de natură penală. Deși nici una din ele nu este decisivă, cumulativ ele determină caracterul penal al „acuzațiilor" aduse reclamantului, în sensul articolului 6 § 1 al Convenției". În jurisprudența sa CtEDO, dczvoltînd conținutul abstract al acestei norme (art. 6 CEDO) a statuat că „autoritățile naționale trebuie să depună o maximă diligență cu privire la modul în care se face notificarea „acuzației către cel interesat, deoarece actul de acuzație are un rol determinant în procedura penală...". Curtea consideră că, în materie penală, o informare precisă și completă cu privire la faptele care se reproșează acuzatului și a calificării lor juridice reprezintă o condiție esențială a unui proces echitabil și ca există o legătură evidentă între dispozițiile art. 6 § 3 lit. a) și cele din art. 6 § 3 lit. b) în sensul că dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauzele acuzației trebuie privit în lumina dreptului recunoscut acuzatului de a-și pregăti apărarea. Prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată. Procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 240 alin. (1) Cod contravențional. În cazul în care acest proces-verbal și această decizie de sancționare, întocmită cu grave încălcări de formă și de fapt, va rămîne în vigoare, acest lucru va însemna un grav abuz și o încălcare a prevederilor internaționale prevăzute supra cu toate consecințele viitoare de condamnare a Republicii Moldova. Probele care ar constata săvârșirea contravenției, sunt obținute prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților constituționale, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător și nu sunt concludente și pertinente iar procesul-verbal contravențional, în virtutea jurisprudenței CtEDO nu poate servi ca unică probă la stabilirea vinovăției. Conform art. 441 alin. (1) lit. a) CC procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenției. Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decît în conformitate cu legea contravențională. Persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Întemeiază prezenta contestație în baza art. 6 CEDO, art. 20, 21, 32, 38, 40, 41 din Constituție, art. art. 5, 7, 381, 384, 441,443, 445, 448, 446, 454, 462 Cod contravențional.

4. Solicită contestatarul a admite contestația, a anula procesul-verbal cu privire la contravenție MAI 06391336 din 14.04.2025 și decizia de sancționare din 14.04.2025 adoptată în privința contestatorului, a înceta procesul contravențional din motivul nulității absolute a procesului-verbal și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47^1 Cod contravențional.
5. Ulterior a fost depusă cerere de completare a contestației inițiale în care este indicat că, ei i se incriminează că, acesta în septembrie 2024 și până în prezent a acceptat și a primit mijloace bănești în scopul exercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican. Aduce la cunoștință poziția juridică, potrivit căreia contestația depusă urmează a fi admisă integral, iar în susținerea poziției invocă art. 21 al Constituției RM, art. 7 Codul contravențional, art. 8 alin. (3) CPP, art. 94 alin (1) pct. 4), 8) din CPP, art. 93 al. (3); 8). Agentul constatator nu a stabilit faptul dacă ea a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu, circumstanță fără de care nicidecum nu poate sta la baza sancționării. Se impune a fi analizată problema: din descrierea faptei contravenționale nu se reține aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumstanțe, prin ce acțiuni, a stabilit că ea ar fi comis contravenția imputată. Se impune a fi analizată problema este conținutul sms care invocă agentul constatator că au fost recepționate de petiționar, totodată apare întrebarea, cum a descifrat agentul constatator conținutul acestor mesaje? Cum a stabilit că merge vorba despre mijloace bănești? Cum a stabilit pentru ce erau destinați mijloacele bănești? Întrebări la care agentul constatator nu a oferit răspunsuri. Cum au fost administrate și anexate la dosarul pornit în privința petiționarului, niște probe din alt dosar penal? Nu se regăsește nici o ordonanță de ridicare și anexare a probelor, de cercetare a acestora etc. Se impune a fi analizată problema: modalitatea acumulării ”probatoriului”. Fapta nu a fost individualizată. În afară de încheierile judecătorului de instrucție și mandate judecătorești, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta. Invocă agentul constatator că petiționarul a pretins și primit mijloace bănești întru susținerea unui anumit partid politic, dar, a demonstrat oare agentul constatator că acel partid politic a participat la alegerile din toamna anului 2024? A fost înregistrat oficial? A avut candidat pentru care petiționarul urma să voteze? Nu, partidul politic nici nu era înregistrat la scrutin la 20.10.2024. Fapta incriminată este bazată doar pe niște remarci vagi ale agentului constatator. Conform art. 47^1 al. 1 Codul contravențional coruperea electorală pasivă este pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, dc către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune. Analizând procesul-verbal sub aspectul legalității acestuia, se constată că acesta nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravenționale pe care ar fi săvârșit-o petiționarul. Potrivit descrierii, faptei contravenționale, ultimul ar fi pretins și acceptat surse bănești în scopul exercitării sau a-l neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor. În planul încadrării juridico-contravenționale, însă, agentul constatator nu a demonstrat că petiționarul ar fi pretins careva mijloacele bănești destinate anume pentru determinarea acestuia să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor. O cerință obligatorie, care reiese din alin. 1 art.

47[1] Cod Contravențional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cu vină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau dale alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător. Este necesar ca, reieșitul din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta sau primi asemenea foloase. Pentru a fi stabilit că o persoana a comis a faptă contravențională, este necesar ca fapta sa conțină clementele constitutive ale contravenției incriminate. Este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului sau susținătorului să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47[1] Cod contravențional. Scopul menționat trebuie să fie urmărit de contravenient încă de la momentul realizării laturii obiective și nu ulterior oferirii sau dării mijloacelor bănești. Agentul constatator nu a demonstrat că petiționarul urma să-și asume vreun angajament ce ține de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop. În raport cu acțiunile/inacțiunile petiționarului nu există obiectul material sau imaterial al infracțiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje". Probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârșirea de către petiționar a faptei de corupere electorală pasivă. Coruperea electorală pasivă este o contravenție materială și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune. Latura obiectivă constituie fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje. Petiționarul nu a primit nimic din aceste bunuri sau servicii pentru a vota într-un fel sau altul. Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă. Agentul constatator urma să demonstreze că acțiunile ei ar fi constat în pretindere, acceptare, primire bunuri, servicii, privilegii sau avantaje cu intenție directă. Procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi declarat nul, inclusiv și din motivul că nu a fost constatat timpul săvârșirii contravenției. I se incriminează contravenientului că, ar fi primit careva mesaje la numărul de telefon care conțineau sume de bani, mesaje parvenite la numărul său de telefon iar conținutul acestora nu este cunoscut de agentul constatator, aici survine o situație absurdă: Cum a constatat agentul că în mesaje era vorba despre bani daca conținutul acestora nu îl cunoaște? Intima convingere a polițistului nu este de ajuns pentru a atrage la răspundere o persoană. Din conținutul tuturor înscrisurilor anexate la cauza contravențională nu este dovedit faptul că, mesajele parvenite pe numărul de telefon al petiționarului, conțin textul despre careva sume de bani. În foaia intitulată „extras din fișier" este indicat doar mențiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conținutul mesajului. Procesul-verbal cu privire la contravenție este o înscenare imorală din partea poliție, în care de fapt, oamenii au încredere. Or, acesta a explicat poliției situația de fapt, însă ei au denaturat faptele existente si prin înșelăciune, ilegal l-au acuzat. Conform art. 6 § 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până atunci când vinovăția sa va fi legal stabilită. Tragerea la

răspundere penală în lipsa motivelor verosimile de a bănui că persoana a săvârșit o abatere penală constituie o încălcare a Convenției. Prezumția de nevinovăție stă la baza tuturor garanțiilor procesuale legale de protecția persoanei în procesul penal, inclusiv, procesul contravențional (reieșind din prevederile hotărârii CEDO în cauza Ziliberberg w. Moldova). Legea procesual-penală și cea contravențională (reieșind din prevederile hotărârii CEDO în cauza Ziliberberg vs. Moldova) stabilește că, răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate legal, sc interpretează în favoarea bănuitei. Această reglementare se include in spiritul prezumției nevinovăției datorită faptului că, pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informație, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeași circumstanță, arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de vinovăție. Cu privire la practica CEDO despre prezumția de nevinovăție în cauza Creanga c. României 2012, p. 88 Curtea reamintește că, la aprecierea mijloacelor de probă, ea reține criteriul probei ”dincolo de orice îndoială rezonabilă”. Art. 6 (2) CEDO ”exprimă principiul prezumției nevinovăției. Acesta, inter alia, cere ca în exercitarea funcțiilor lor, membrii completului de judecată nu trebuie să aibă o idee preconceputǎ precum că inculpatul a comis infracțiunea de care se învinuiește; sarcina probei fiind pe seama părții acuzării, și orice dubiu urmează să fie interpretat în folosul inculpatului ....” Justificarea aplicării acestui principiul, arc la bază ideea că pentru societate ar fi cu mult mai bine dacă o persoană vinovată ar fi achitată, decât dacă o persoană nevinovată ar fi condamnată. Sarcina probei este în scama acuzatului numai dacă acesta are vreun motiv scuzabil, însă în cazul în care există dubii cu privire la vinovăție, acestea urmează a fi interpretate în favoarea lui. Reieșind din natura penală a contravenției stabilită prin cauza Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigențelor instituite de art. 6 par. 2 CEDO, agentul constatator prin prisma art. 440 al. 1 Cod contravențional și prin prisma cauzei Anușca vs Moldova (18 iulie 2010), urmează să exercite o investigație completă, nepărtinitoare și obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient și concludent pentru stabilirea circumstanțelor importante ale cauzei, determinarea existentei faptei contravenționale, încadrarea juridică a faptei contravenționale și administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul. Nu există probe care să confirmă vinovăția petiționarului în comiterea contravenției imputate și nu confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăția acestuia. Art. 94 CPP reglementează datele neadmise ca probe, însă contrar al. (1) pct. 4), 8) al art. 94, agentul constatator intitulează drept probe, următoarele acte: Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22.10.24 nr. 13-7920/2024. prin care s-a admis demersul procurorului cu privire la autorizarea măsurii speciale dc investigații, în cadrul cauzei penale nr. 2023970322 și s-a autorizat colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice S.A. ”Moldcell” privind aplicația mobilă cu identificatorul ”PSB” (federația Rusă), ce aparține Băncii Comerciale ”Promsveazibank” din Federația Rusă. Prin încheiere s-a dispus autorizarea măsurilor speciale de investigații, în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, pentru perioada de timp 01.01.2024 -22.10.2024, deci

urmare a efectuării măsurilor speciale de investigații au fost obținute probele pentru cauza penală nr. 2023970322 și nicidecum în cadrul cauzei contravenționale în care este învinuit petentul. Încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 01.04.2025 prin care s-a admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov și s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală 2023910322 în cauza contravențională RAP0I 433516. Datele și probele obținute ca urmare a executării încheierii din 01.04.2025, pot fi folosite doar de către personale autorizate și în cadrul cauzelor autorizate și anume: cauza penală 2023910322 și cauza contravențională RAP01 433516. Raportul de analiză informațional-criminală efectuat în temeiul cauzei penale nr. 2023970322 conform clementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^1 și art. 243 alin. (3) lit. a), b) CP. Raportul a fost efectuat reieșind din învinuirea adusă (cuiva nu petiționarului) în temeiul art. 181^1 și art. 243 alin. (3) lit. a) b) CP, în cauza penala nr. 2023970322 și respectiv, nu poate fi folosit cu titlu de probă în cadrul prezentei cauze contravenționale. În partea dreaptă de sus a raportului respectiv, este strict menționat că, a se utiliza doar în cadrul cauzei penale nr. 2023970322. Este ilegală folosirea acestui raport în alte cauze contravenționale sau chiar penale. INSP, în mod abuziv, încălcând prevederile Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, a distribuit Inspectoratelor de poliție datele cu caracter personal obținute prin raportul menționat. Ordonanța privind pornirea procesului contravențional din 08.04.2025 s-a dispus pornirea procesului contravențional nr. 20258000021 în temeiul art. 47^1 Cod Contravențional, pentru stabilirea tuturor circumstanțelor și a contravențiilor, inclusiv pentru a desfășura acțiuni adăugătoare, de colectare și de administrare a probelor, ulterior atragerea la răspundere conform prevederile legale. Deci, în cadrul procesului contravențional nr. 2025800002, pornit în temeiul art. 47^1 Cod Contravențional, agentul constatator urma să desfășoare acțiuni prin care să administreze probe noi, în cele incriminate, însă agentul a folosit înscrisurile obținute de organul de urmărire penale, în cadrul cauzei penale 2023970322. Agentul constatator nu a colectat și nu a administrat nici o probă, care să dovedească comiterea contravenției incriminate. Ordonanța privind formarea unui grup de constatare si documentare, prin care s-a propus a forma grup de lucru în cadrul procesului contravențional incluzând în cadrul acestuia angajați cu statut de agenți constatatori. Reieșind din dispozitivul acestei ordonanței, nu este clar, care anume angajați din structurile indicate, au împuterniciri de agent constatator, pentru a documenta o persoana de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 Codul Contravențional, fiind indicat la general doar „angajați”, fără a fi indicat concret numele/prenumele angajatului din structura respectiva, care este implicat în grupul de lucru. Iar lipsa indicării numelor și a prenumelor acestor angajați, duce la încălcarea dreptului dc a face recuzare acestor angajați, totodată, este imposibil de stabilit, dacă persoana care a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție, făcea partea din grupul de lucru și/sau era angajat al subdiviziunilor respective. Scrisoarea INSP nr. 34/17/1-3595 din 07.04.2025 adresată IP, prin care au fost remise materiale obținute în cadrul măsurilor speciale de investigații, în cauza penală nr. 2023970322, nu poate constituie probă la caz, deoarece nu există o ordonanță de ridicare a acestor materiale, exclusiv pentru prezenta cauza contravențională, precum și nu există nici o ordonanță cu privire la recunoașterea acestor materiale în calitate de probă pe cauza contravențională

examinată. Foaia care conține dale despre: număr de telefon, denumirea operatorului de telefonie mobilă, IDNP și numele/prenumele persoanei, data înregistrării domiciliul, nu demonstrează comiterea contravenției incriminate contravenientului. (Extras....) Nu este clar care este legătura cauzală a acestor înscrisuri cu contravenția incriminată. Faptul că înscrisurile menționate au fost dobândite în cadrul cauzei penale 2023910322 și folosite în cauza contravențională RAP01 433516, cauze distincte speței, nu pot fi reținute drept probe, care ar demonstra vinovăția contravenientului, inclusiv din motiv că au fost obținute în mod ilegal în cauza contravențională. Ele contravin art. 425 Codul Contravențional și nu pot fi acceptate ca probe în prezenta cauza contravențională. Un alt temei de admitere a contestației și anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție este faptul că, actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obținute în cauza penală nr. 2023970322 nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravențională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe (art. 94 CPP) și nu există o autorizare conform art. 136 alin. (7) CPP pentru folosirea lor în cauza contravențională RAP01 486024 sau nr. 202528000021. Agentul constatator nu a stabilit circumstanțele importante pentru justa soluționare a faptei contravenționale și anume: comiterea faptei contravenționale de către petiționar, fapt ce contravine art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat, fapt ce contravine art. 443 alin. (l) lit. g) Cod contravențional. Organele de drept, au obligația ca în activitatea lor să o realizeze în limitele și în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care constituie însăși esența unei societăți democratice. Obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor, ceea ce la caz nu s-a constatat. Se poate concluziona că prezenta cauză constituie o acuzație în și pe cale de consecință contravenientului trebuie să i se respecte toate drepturile garantate de acest articol, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului inclusiv să i se aplice prezumția de nevinovăție, întrucât paragraful 2 al articolului menționat dispune că orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită. În acest sens, apreciază Curtea, prezumția de nevinovăție trebuie să opereze și în materie contravențională, atribuirea sarcinii probei celui ce contestă săvârșirea contravenției fiind o încălcare a acestei garanții procesuale fundamentale, obligativitatea probării pretențiilor de către persoana care sesizează instanța. Chiar dacă potentul, teoretic, trebuie să răstoarne prezumția de legalitate a procesului verbal, instanța are obligația dc a administra, din oficiu, toate probele necesare în vederea stabilirii unei stări de fapt cât mai corecte, în materie contravențională operând principiul oficialității la fel ea în procedura penală. În temeiul art. 443, 445 Cod Contravențional solicită admiterea integrală a contestației, declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional pornit în privința petiționarului.

6. De asemenea, a depus cerere cu privire la excluderea probelor din dosar ca fiind inadmisibile în care este indicat că, întru dovedirea vinovăției făptuitorului, agentul constatator nu a administrat dar a anexat la dosar încheierea judecătorului de instrucție din 01.04.2025 prin care se autorizează folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație din cauza penală 2023970322 în cauza

contravențională RAP01433516. La pct. 11 al procesului-verbal agentul constatator nu indică probele care se regăsesc în dosarul contravențional, chiar daca dispunea de ele la momentul întocmirii lui. Înscrisurile anexate, nu le poate aprecia ca probe pertinente și concludente, ori sursa provenienței nu poate fi verificată, iar toate actele anexate la dosar sunt certificate de agentul constatator, iarăși, fără ca ultimul să verifice sursa. Nu se regăsește o ordonanță și proces-verbal de ridicare și anexare a înscrisurilor și un proces-verbal de examinare al acestora pentru a le da o forță probatorie. Atestă partea apărării că, înscrisurile anexate ca probatoriu la dosar nu se încadrează în prevederile legale, prin urmare solicită să nu fie reținute și să fie excluse din probatoriu, or, înscrisurile invocate nu sunt însoțite de o ordonanță, respectiv, proces-verbal de ridicare, examinare și anexare la materialele cauzei pentru a-i da forță probatorie, în aceste circumstanțe la materialele cauzei se regăsește doar procesul-verbal cu privire la contravenție, apreciat ca fiind poziția subiectivă a agentului constatator cu privire la acțiunile sale.

7. Solicită admiterea cererii și excluderea din dosar a înscrisurilor precum: încheierea din 20.10.2024, mandat judecătoresc din 22.10.2024; încheiere din 01.04.2025 și mandat din aceeași dată, tabel de la pagina 44 din dosar, informația denumită „extras din fișierul excel a persoanelor care au avut tangență cu banca PSB, care au fost anexate ilegal de către agentul constatator la materialele cauzei, care încalcă grav dreptul cetățeanului la un proces echitabil.
8. În ședința de judecată, contestatarul Ciobanu Valentina a susținut contestația și a solicitat admiterea ei, ca fiind întemeiată.
9. În ședința de judecată, agentul constatator IP Căușeni Sîrbu Sergiu, nu s-a prezentat, deși a fost citat legal.
10. Audiind participantul la proces și examinând contestaţia, probele anexate la materialele cauzei, instanţa de judecată consideră că contestația depusă urmează a fi admisă, din următoarele considerente.
11. Conform art. 395 alin. (1) pct. (2) și alin. (1^1) Cod Contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.

    Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(1^1).
12. Conform alin. (1) art. 448 al Codului Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).
13. La 22.04.2025 contestatarul a depus contestație împotriva deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Căușeni Sîrbu Sergiu din 14.04.2025.
14. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție instanța de judecată atestă că, Ciobanu Valentina a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de

art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravențional, fiind sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei, pentru faptul că, ea la data de 03.10.2024 la ora 15:38, afîndu-se în *****, a acceptat și a primit mijloace financiare, care nu i se cuvin, prin transfer bancar aplicația PSBank, în scopul determinării de a-și exercita dreptul electoral în scrutinului electoral și Referendumul din toamna anului 2024.

15. În conformitate cu prevederile art. 10 Cod Contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.
16. Conform art. 375 alin. (1) - (3) Codul Contravențional, Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

    Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.

    Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.
17. Conform art. 381 alin. (4) Cod Contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.
18. Constatarea faptei contravenţionale, potrivit art. 440 alin. (1) Cod Contravenţional, înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.
19. În acest sens instanţa reaminteşte că, în conformitate cu alin. (1) şi (2) art. 425 din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

    În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.
20. Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică

legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

21. Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție şi la caz a deciziei asupra cauzei contravenţionale *ad validitatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului Contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului Contravențional.
22. Instanța de judecată reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezenţa contestatarului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul Contravențional, precum și decizia de sancționare, fapt confirmat prin prezenţa semnăturii acestuia în procesul-verbal.
23. În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul Contravențional, prin care petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, formulându-le inclusiv prin contestarea actului în instanţa de judecată.
24. Instanța de judecată, relevă că, lui Ciobanu Valentina i s-a încriminat comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional cu indicii de calificare: coruperea electorală pasivă, adică, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune în următoarele circumstanțe: *Ciobanu Valentina la data de 03.10.2024 la ora 15:38, aflndu-se în *****, a acceptat și a primit mijloace financiare, care nu i se cuvin, prin transfer bancar aplicația PSBank, în scopul determinării de a-și exercita dreptul electoral în scrutinului electoral și Referendumul din toamna anului 2024*.
25. Potrivit doctrinei contravenționale coruperea electorală pasivă este o contravenţie materială şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.
26. *Latura obiectivă* a contravenţiei specificate la art. 47[1] Cod Contravenţional constituie în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de pretindere, acceptare sau primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje care nu i se cuvin.
27. *Latura subiectivă* a contravenției specificate la art. 47[1] Cod Contravenţional se caracterizează prin intenţie directă.
28. Scopul contravenției de corupere a alegătorilor este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să îşi exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului.

29. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47[1] Cod Contravențional.
30. Articolul 8 alin. (2) Cod Contravențional prevede că este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.
31. Astfel, cercetând sub toate aspectele probele administrate, prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele per ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și raportându-le la cele constatate supra, instanţa atestă că, deși în procesul-verbal agentul constatator a indicat faptul că, *Ciobanu Valentina la data de 03.10.2024 la ora 15:38, aflându-se în *****, a acceptat și a primit mijloace financiare, care nu i se cuvin, prin transfer bancar aplicația PSBank, în scopul determinării de a-și exercita dreptul electoral în scrutinului electoral și Referendumul din toamna anului 2024*, acest fapt nu este susținut de nici o probă anexată la materialele cauzei.
32. **La materialele cauzei, nu se atestă vreo probă care să confirme faptul că într-adevăr contestatarul ar fi instalat aplicația PSBank pe telefonul său.**
33. **Agentul constatator nu a anexat nici Extrasul din rezultatul măsurilor speciale de investigație.**
34. Agentul constatator nu a prezentat instanței careva probe admisibile, concludente și pertinente în corespundere cu prevederile art. 425 Cod Contravențional, ce ar susține faptele constatate în procesul-verbal, fapt pentru care instanţa are dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse.
35. Astfel, instanța reține că în cauză, agentul constatator nu a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reținute în procesul-verbal cu privire la contravenţie prin probe certe, pertinente şi incontestabile, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.
36. De aici rezultă că, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra că contestatarul a pretins, acceptat sau a primit, personal sau prin mijlocitor, a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau a acceptat promisiuni ori a ofertei, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, nerealizând latura obiectivă a contravenției incriminate prevăzute la art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional.

37. În sensul enunțat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.
38. Instanța reține că, procesul-verbal de constatare şi sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual şi se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, însă doar în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, prezumția de veridicitate a consemnărilor făcute de către agentul constatator în cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție referitoare la situația de fapt a fost răsturnată prin lipsa la materialele cauzei a dovezii comiterii faptelor indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție.
39. Conform art. 461 din Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional, iar potrivit art.441 alin.(1) lit.a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei.
40. Astfel, respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanţa de judecată concluzionează că, în ședința de judecată nu a fost dovedită fapta contravenţională specificată la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, din care considerente va admite contestația și va înceta procesul contravențional din motiv că nu există faptul contravenţiei.
41. Reieșind din cele expuse, în conformitate cu art. 448, 462 Codul Contravențional, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestaţia depusă de Ciobanu Valentina.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenţie seria și nr. MAI06 391335 și decizia de sancționare din 14.04.2025 emise în cauză contravențională prevăzută de art. 47^1 alin. (1) din Codul Contravențional în privința lui Ciobanu Valentina.

Se încetează procesul contravențional în privinţa lui Ciobanu Valentina pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul Contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **COLUN Svetlana**